Lieta Nr.C32281814

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 30.martā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnesis A.Vasiļevskis
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „RT Piedziņas grupa" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu. Tiesa

konstatēja

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā SIA „RT Piedziņas grupa" (turpmāk – prasītāja) cēlusi prasību pret /pers. A/ par parāda EUR 441,23 piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1425., 1587., 1589.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1721., 1753., 1755., 1756., 1765., 1793., 1798., 1804., 1805., 1832., 1943., 1946.pantu.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja galveno parādu EUR 297,45, nolīgtos procentus EUR 114,03, līgumsodu EUR 29,75, kopā EUR 441,23, visus tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70, kā arī noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos kavējuma procentus 6% gadā no galvenā parāda par laika posmu līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006.gada 18.oktobrī starp atbildētāju un akciju sabiedrību „Latvijas Krājbanka" (turpmāk – banka) noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.CS00-06-P-434 (turpmāk – aizdevuma līgums), ar kuru atbildētājs saņēma aizdevumu Ls 260 apmērā. Saskaņā ar Aizdevuma līguma 4.5.punktu par aizdevuma izmantošanu atbildētājam jāmaksā bankai procenti 20% gadā. Ar aizdevuma līgumu izsniegtā aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš tika noteikts 2010.gada 20.oktobris. Aizdevuma līguma 5.5.punkts paredz, ka par termiņā nesamaksātu aizdevumu un/vai procentiem par aizdevuma izmantošanu aizņēmējam ir jāmaksā līgumsods 0,5% dienā no termiņā neatmaksātās summas. Aizdevuma līguma pielikuma Nr.1., 10.2.punkts paredz bankas tiesības vienpusēji izbeigt aizdevuma līgumu un pieprasīt, lai aizņēmējs nekavējoties samaksā bankai viņam izsniegto aizdevuma summu, līgumsodu un aprēķinātos procentus par aizdevuma izmantošanu. Aizdevuma līgumā noteiktās saistības atbildētājs pildījis ar kavējumiem, un ar 2008.gada janvāra mēnesi atbildētājs pārstāja veikt maksājumus aizdevuma līguma saistību izpildei. 2009.gada 28.oktobrī banka un prasītāja noslēdza Cesijas līgumu, saskaņā, ar kuru banka nodeva prasītājai savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no aizdevuma līguma, kā arī pie tā noslēgtajiem citiem līgumiem un vienošanām. Cesijas līguma noslēgšanas dienā apturēta līgumisko procentu un līgumsoda uzskaite.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2009.gada 25.novembrī prasītāja nosūtīja atbildētājam paziņojumu par Cesijas līguma noslēgšanu, kurā informēts, ka saskaņā ar Patēriņa kredīta noteikumiem prasītāja ar 2009.gada 21.decembri vienpusēji izbeidz aizdevuma līgumu un pieprasa pilnas parāda summas samaksu. Paziņojumā arī brīdināts, ka saistību neizpildes gadījumā prasītāja parādu piedzīs piespiedu kārtā. 2010.gada 25.janvārī prasītāja nosūtīja atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu, kurā atkārtoti pieprasīja pilnas parāda summas samaksu un brīdināja, ka saistību neizpildes gadījumā, prasītāja parādu piedzīs piespiedu kārtā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu prasītāja aprēķinātā līgumsoda apmēru samazina līdz summai, kas sastāda 10% no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas. Līgumiskie procenti aprēķināti par laika periodu no 2007.gada 21.novembra līdz 2009.gada 28.oktobrim. Līgumsods aprēķināts par laika periodu no 2007.gada 21.decembra līdz 2009.gada 28.oktobrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu 2014.gada 12.augustā atbildētājam tika nosūtīts prasības pieteikums paskaidrojumu iesniegšanai.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par celto prasību nav iesniedzis.

Puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Pie šādiem apstākļiem tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

2015.gada 6.janvārī pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 16.martā, norādot, ka 2015.gada 30.martā puses var saņemt spriedumu tiesas kancelejā.

Pārbaudījusi un izvērtējusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu – pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

No lietas materiāliem redzams, ka 2006.gada 18.oktobrī starp AS „Latvijas Krājbanka" kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.CS00-06-P-343, ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums Ls 260 apmērā ar mērķi – automašīnas iegādei.

Aizdevuma summa izsniegta, ko apstiprina lietas materiāliem pievienotais konta izraksts Nr.1 no atbildētāja konta par periodu no 2006.gada 18.oktobra līdz 2006.gada 31.oktobrim.

Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai

kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

No lietas materiāliem redzams, ka 2009.gada 28.oktobrī starp prasītāju un AS „Latvijas Krājbanka" noslēgts Cesijas līgums, ar kuru AS „Latvijas Krājbanka" kā cedents nodot prasītājai kā cesionāram visas savas prasījuma tiesības attiecībā pret cedenta parādniekiem, kas minēti Cesijas līguma pielikumā Nr.1 „Cedenta parādnieku saraksts".

No Cesijas līguma pielikuma Nr.1 redzams, ka prasītājai ir nodotas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no Patēriņa kredīta līguma Nr. CS00-06-P-434.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar aizdevuma līguma 10.1.punktu līguma darbība var tikt izbeigta pēc aizņēmēja vai bankas iniciatīvas. Savukārt saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma 10.2.punktu bankai, 15 dienas iepriekš rakstiski brīdinot aizņēmēju ir tiesības vienpusēji izbeigt līgumu un pieprasīt, lai aizņēmējs nekavējoties atmaksā bankai viņam izsniegto Patēriņa kredīta summu, aprēķinātos procentus un līgumsodu, ja banka konstatējusi, ka ir iestājies vismaz viens no nosacījumiem.

No pievienotā Patēriņa kredīta līguma 4.3.punkta redzams, ka termiņš, aizdevuma pilnīgai atmaksai noteikts 2010.gada 20.oktobris, no lietas materiāliem nav redzams, ka aizdevuma atmaksas termiņš pagarināts vai aizdevuma samaksa veikta termiņā.

N o 2009.gada 25.novembrī prasītājas paziņojuma atbildētājam par aizdevuma līguma izbeigšanu un cesijas līguma noslēgšanu redzams, ka prasītāja dara zināmu atbildētājam par starp iepriekšējo kreditoru AS „Latvijas Krājbanka" un prasītāju noslēgto Cesijas līgumu, kā arī to, ka no Patēriņa kredīta līguma izrietošās saistības ilgstoši netiekot pildītas, tādēļ prasītāja ar 2009.gada 21.decembri vienpusēji izbeidz Patēriņa kredīta līgumu un pieprasa atmaksāt izsniegtā aizdevuma neatmaksāto summu, procentus un līgumsodu vai vienoties par parāda atmaksu līdz 2009.gada 21.decembrim. Minētā paziņojuma nosūtīšanu atbildētājam apliecina lietas materiālos esošais VAS „Latvijas Pasts" sūtījumu saraksts/kvītis.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājs pēc brīdinājuma saņemšanas būtu veicis maksājumus parāda samaksai. Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti iegūst tiesības prasīt aizdevuma pilnīgu atmaksu.

Saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma I daļas 5.4.punktu aizdevuma atmaksa un procentu samaksa atbildētājam ir jāveic līdz katra mēneša 20.datumam saskaņā ar līguma noteikumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labumā lietās. Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētājs būtu izpildījis savas, ar iepriekš minēto līgumu uzņemtās saistības, tādejādi, atbildētāja parāds sastāda EUR 441,23 (nesamaksātā aizdevuma pamatsumma EUR 297,45, nolīgtie procenti EUR 114,03, līgumsods EUR 29,75).

Civilprocesa likuma 178.panta otrajā daļā noteikts, ka pret rakstveida pierādījuma patiesīgumu nevar iebilst persona, kas to pati parakstījusi. Šī persona var apstrīdēt šo pierādījumu, ceļot atsevišķu prasību, ja paraksts dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka atbildētājs nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus vai citādā veidā darījis zināmu tiesai faktu, ka likumā noteiktajā kārtībā būtu apstrīdējis pušu starpā noslēgto līgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma I daļas 4.5.punktu prasītāja ir pielīgusi sev tiesības saņemt procentus par aizdevuma lietošanu, un procentu likme noteikta 20 procenti gadā.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina redzams, ka procenti EUR 114,03 aprēķināti par laika periodu no 2007.gada 21.novembra līdz 2009.gada 28.oktobrim.

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.pants) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai, ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Pie šādiem apstākļiem, atzīstams, ka, saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, no atbildētāja piedzenami nolīgtie procenti EUR 114,03 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai izpildītu nepienācīgi, un saskaņā ar 1717.pantu līgumsoda apmēru noteic līdzēji un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, bez tam 1720.pants paredz, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma noteikumu 8.1.punktu par termiņā neatmaksātu Patēriņa kredītu un/vai nesamaksātiem procentiem aizņēmējam jāmaksā līgumsods līgumā noteiktā apmērā, ko aprēķina no termiņā nesamaksātās summas. Savukārt Patēriņa kredīta līguma I daļas 5.5.punktā noteikts līgumsoda apmērs - 0,5 procenti dienā.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina redzams, ka līgumsods par laika periodu no 2007.gada 21.decembra līdz 2009.gada 28.oktobrim ir EUR 29,75.

Atbildētājs iebildumus pret prasībā minētajiem apstākļiem nav izteicis, noslēgtā līguma tiesiskumu, kredīta summas saņemšanas faktu un parāda aprēķinu nav apstrīdējis. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus – faktu, ka atbildētājs līgumā pielīgtās saistības nav izpildījis.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādejādi tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus – sešus procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.panta otro daļu likumisko procentu apmērs līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, - seši procenti no simta gadā.

Tā kā prasība tiek apmierināta, ievērojot Civilprocesa likuma 41.pantu, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tai radušies tiesas izdevumi – valsts nodeva EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41.pantu, 96.panta piekto daļu, 190., 193., 195. un 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „RT Piedziņas grupa", reģistrācijas Nr.40103212527, parādu EUR 297,45 (divi simti deviņdesmit septiņi *euro* 45 centi), noīgtos procentus EUR 114,03 (viens simts četrpadsmit *euro* 03 centi), līgumsodu EUR 29,75 (divdesmit deviņi *euro* 75 centi), tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu EUR 71,14 (septiņdesmit viens *euro* 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četri *euro* 70 centi), kopā piedzenot EUR 517,07 (pieci simti septiņpadsmit *euro* 07 centi).

Noteikt SIA „RT Piedziņas grupa", reģistrācijas Nr.40103212527, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 % gadā no nenomaksātās aizdevuma pamatparāda summas.

Samaksa veicama: samaksas saņēmējs – SIA „RT Piedziņas grupa", kredītiestādes nosaukums – AS „DnB banka", kredītiestādes kods – RIKOLV2X, konta numurs Nr.LV34RIKO0002013224890.

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Vasiļevskis